

и ѕ съ онѣзи родители, които за неоправдаемы извиненія прѣнебрѣгватъ тѣзи свещеннѣа длѣжностъ; и Богъ има да ги накаже твърдѣ строго.

III

Сега, ако да ны попыта нѣкой, какъ трѣба бащата да въспитава чедата си въ наказаніе и поученіе Господне, ще му отговоримъ.

Първо, трѣба да имъ расказва често за поученіята и обязанностите на вѣрѫтъ, както прави и за всичко друго, което намѣрва за достойно даги научи на него. Прѣди всичко да повтаря често прѣдъ тѣхъ безбройнитѣ благодѣянія, които великиятъ тѣхенъ Създатель отъ безпрѣдѣлъ любовь е направилъ и прави на неблагодарнитѣ человѣкъ. Това е единъ много спасителенъ урокъ, защото произвежда въ сърдцето на дѣтето чувство на признательность и любовь. Колкото и неученъ да предположимъ че е бащата, може лесно да имъ казва че Христосъ, като е Богъ и Господъ на всичко, оставилъ е отеческытѣ обятія и е съзълъ на земѣтъ, та е зель рабски образъ и прѣтърпѣлъ е да пострада кръстнѣ смърть за да спасе грѣшнитѣ человѣкъ отъ осажданіето на вѣчнитѣ смърти. Туй поученіе е много спасително въ нѣжнитѣ душѣ на дѣтето, защото, когато то слуша често че неговий Богъ е въсприелъ да стане человѣкъ и да бѫде битъ и охуленъ и да го распнатъ, за да бѫде то отървано отъ смъртъ, не възможно е да го не обыча и да не желае да прави по волѣтъ му.

Второ, трѣба да ги води той самъ въ черквѫ и не да праща тѣхъ въ черквѫ а той да отива по кафенетата да играе и да пие вино и ракиѣ въ празничнитѣ дни, които трѣба да празнува по-другоаче. А когато ги завежда въ черквѫ, трѣба да имъ расказва прѣдварително какъ трѣба да стоятъ во врѣмето на службѫтъ и да слушатъ божественнитѣ думы както трѣба.

Трете, слѣдъ службѫтъ трѣба да ги праща въ недѣлнитѣ училища, дѣто ся расказва и тѣлкува Евангелието, и дѣто трѣба да има убѣжденіе че тамо тѣ ще ся наставляватъ на истинѣтъ. — и Англичанитѣ и Американцитѣ които съ най напрѣдъжитѣ въ всичко народы, съ обѣрикли голѣмо вниманіе връзъ недѣлнитѣ училища; тѣ